

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 26.

V Ljubljani, v sredo 1. februarja 1888.

Letnik XVI.

Zgolj pustolovstvo.

Predpust je — naj se nam ne zameri, če ne vemo boljšega izraza, s katerim bi označili početje združene židovsko-liberalne stranke proti Liechtensteinovemu šolskemu načrtu, kakoršno se še vedno ponavlja — dan na dan.

Že 25. t. m. zvečer, ko se je izročil novi šolski načrt državni zbornici poslancev, sklical je znani general nemškega Schulvereina dr. Weitlof svoje pristaše k posvetovanju, kaj bi jim bilo početi proti temu napadu (!) na šolstvo. Da se je tam sklenila z vso navdušenostjo zarota proti kneza Liechtensteina detetu in tovarišev njegovih, ni nam treba še le praviti onemu, ki namere nemškega „Schulvereina“ le količkaj pozná, ko so še avstrijsko-verní Nemci proti njemu, da, celó vsi demokratje in antisemitje, in le-to, kar po židovstvu diši, drži še ž njim, kakor sta znana Schönerer in dr. Pattai polnimi usti povedala že šestokrat v obraz.

Kaj da v tem oziru židovsko-liberalni listi počnó, povedali smo že predvčerajšnjim, danes nam je pristaviti samo to, da se po vseh krogih, kjerkoli nosi kak žid-liberalec še zvonec, silno agituje proti krščanski šoli, strastno pa deluje za sedanjo, kakor bi v resnici bila nenadomestna in bi ves blagor in vsa sreča človeštva le edino od nje bila odvisna. Dunajski mestni zbor, ki v enakih zadevah nikdar ne zaostaja, je tudi v tej storil že svoje ter na vso sapo obsodil Liechtensteinov načrt kot pogubonosen obstanku človeštva. In to se ponavlja po vseh liberalnih zastopih in korporacijah. „N. Fr. Presse“ še zdaj konservativcem odpustiti ne more, da so se vendar drznili že enkrat — po tolikem odmoru — stopiti pred svet s svojim predlogom, še vedno razliva v uvodnih člankih svoj gnjev, in je še tudi v svojem listu posebne predale odprla, v katerih obširno poroča vsako najmanjšo izjavo proti krščanski šoli, in jo

zavija po svoje. Pri tem jej ni preostuden noben pripomoček, da le doseže svoj židovski-liberalni namen. Delovanje tega židovskega lista osvedoči najbolje ta-le zares goropadna nesmisel 29. t. m., ko očita katoliškemu duhovenstvu, da nima srca za ljudstvo, ne domovine, ne vere. No, kje se bo učilo katoliško ljudstvo v Avstriji svoje katoliške vere, domoljubja, človekoljubja? Morda pri židih-liberalcih? Dobro, da je ljudstvo, dasi vse zbegano po enakih zlobnih skokih, vendar še ohranilo zdravejšo pamet in razločiti še vé, kje ima v svojih stiskah iskati pomoči, in jo zares v ne mal srd enakih kričavev tudi išče.

Vse razne stranke, kakor: nemško-avstrijska, nemška, nemško-narodna, naprednjaška itd., podale so si zdaj roke proti Liechtensteinovemu predlogu, kakor strastno so si bile sicer druga drugi v laseh. Močna je sicer ta stranka zares, a še močnejša je resnica, in kjer je brezverstvo, laž, in krivičnost kit, ki združuje kako ločino, dolgo obstati ne more. Upije se zdaj in zabičuje na vsa usta, da, kjer je kaj inteligence in kapitala, povsod se slišijo pojavi proti verski šoli — za sedanje, jedino tešilo obstoječega veka. Sploh vse, kar leze in kar gré v brezversko-liberalnem taboru, vse je na nogah. Lahko si mislimo torej, kako so dregnili konservativci s svojim predlogom v sršenovo gnezdo, ko so neprestrašeno vstopili z novim šolskim načrtom pred dunajski državni zbor!

Ne čudimo se pa tudi, da je v ožgled takemu početju liberalcev pisal pred kakimi tremi dnevi neki konservativni nemški list: „Ali so vse hudobe iz pekla prišle, da se take reči po liberalnih listih godé?“ Mi smo pa na novo potrjeni pri tako strastnem agitovanju proti verski šoli v znanem Zveličarjevem izreku: „Otroci tega sveta so modrejši v svojem rodu, kakor pa otroci luči.“ Mi ne ščuvamo teh, katerim je še kaj mar na veri in na pravi omiki ter sreči ljudstva, da bi

jednakim potom povračevali, pač pa si želimo, da bi bili oprezní in čuječi, da bi se ustrašili ne dali s takim kričanjem nasprotnikov. Tako kričanje človeka hripavega stori, tudi liberalci bodo obmolknili. Po takem upitji pride „mucek mijav“! Stopil bo kedo njihovega mesá in njihove krvi, ki jim bo resnico povedal in jim morda sapo bolj zapri ter jih potrl, kakor bi storiti mogel kedo izmed konservativcev. Prav mirno pričakujemo, da pride stvar pred državni zbor; tam se bo še le pravi boj vnel, in dobra stvar mora zmagati, če se le od konservativne strani ne bo kaj pregrešilo. Če bi pa tudi knez Liechtenstein s svojim načrtom propal za zdaj, dobil se bode svoj čas drug, ki bo izvelkel nov načrt iz žepa, in tedaj se bodo krščanskih starišev otroci vzgojevali in poučevali krščanski.

Góla fraza je, da se namerava z novim šolskim načrtom znižati ljudska omika. Kje na vsem svetu se nahajajo take nevarnosti v novem načrtu? Prav nikjer ne. Novi načrt ima tri glavna načela: 1. Šestletno šolsko dolžnost s ponavljalnim poukom. 2. Cerkevno sonadzorstvo in 3. decentralizovanje šole.

Ne znižati, ampak vzvišati želi omiko novi načrt, zato pravi v § 1., da se ima poučevati v potrebnem začetnem znanji in pripravnosti, rekli bi v ročnosti, kakoršna je potrebna za vsak kraj in za vsak stan, morda drugačna za kmetovalca in drugačna za obrtnika in za meščana. Šestletno šolsko dolžnost imamo že itak na Kranjskem, a ne še povsod po slovenskih deželah. Osemletna šolska dolžnost kaže se že nemo-gočo povsod. Šolski troški postali so skoraj neznosljivi. So okraji in dežele, katere ne morejo takih troškov več zmagovati. Poznamo okraj na Slovenskem, ki je morda najravnejši med vsemi, gotovo pa najbolj oddaljen od vsega prometa, kjer se je ljudstvo še pretečeno leto udalo le z nevoljo in veliko silo zgradbi 5—6 šolskih poslopij, ne da bi

LISTEK.

Kaj se more le v večjih mestih zgoditi.

(Dogodba iz policijskega življenja. Prosto poslovenil Y.)

(Dalje.)

To je bila vesela novica za našega goljufa. Gotovo je je bil bolj vesel, kakor če bi bil še enkrat kakega bankirja za drugih 20.000 rubljev opeharil. Zopet hoče biti on general, danes sicer zadnjič, pa saj bo na potu v varno zavetje.

„Ali še sneži? Je še tema zunaj?“

„No pa kako mête! in tema je taka, kakor v mojem praznem žepu.“

„In voznik generalov je še na kozlu, še vedno do ušes zavit?“

„Kaj pa! Sneg mu posebno ne ugaja. Ker ima pa gorak kožuh, je že pošteno zadremal. Dvakrat sem ga moral dregnuti z roko, predno je zapazil žganje. Ko sem ga zdramil, izpil je tekočino na dušek, potem pa zopet potegnil ovratnik čez ušesa.“

„Dobro! zdaj lahko odideš.“

S temi besedami odpusti mladeniča, pa roka, ki mu jo je podal v slovo, dala mu je dva rublja za plačilo.

Vse to trajalo je le nekaj minut. Krčmarjev sin je imel kakih 17 let, torej bil pač brzih nog, in Markovkov je prašanja naglo stavil. Bil je pa tudi zadnji čas, še par minut naj bi se bil obotavljal in goljuf bi bil vjet. V tem času pa, ko se je Markovkov tako žuril osodepolno hišo zapustiti, je general Bebučev prepočasno ravnal. Preverjen je bil, da mu jetnik sedaj ne more uiti, ko ga je v hiši zasačil. Da bi se mu v bran stavil, ni pričakoval. Vsi so poznali generalovo osebno moč, ob enem tudi njegovo orožje, naj si že bode samokres ali oster meč. Tudi lahko vsak trenotek pokliče več policajev na pomoč. Mogoče, da bi se izgovarjal, jaz nisem tisti, katerega Vi iščete, in bi se hotel tako po zvijači rešiti. Tudi tega se Bebučev ni ustrašil, preveč je že imel s takimi opraviti. Ko je tedaj policijski nadzornik stopil v hišo št. 72, bil je popolnoma preverjen, da mu je treba le zahtevati, ali le roke stegniti po zločincu, in on je v njegovi oblasti.

Ko je stopil v sobo, zapazil je več gostov, pa zeló dvomljive vrednosti. Stregla sta navzočim krčmar in njegov sin Tobija. Vsi so prestrašeni pogledali generala. Vedeli so, da ob takem času in v to hišo on ne bo prišel brez važnega vzroka. Najbolj prestrašen pa je bil krčmar Kuršinski; ker pa je imel že parkrat opraviti s policijo, hitro je bojazen pre-

magal, naredil najbolj nedolžen obraz, pozdravil spoštljivo generala ter ga ob enem povabil v posebno sobo.

General res gré s krčmarjem, ki mu sveti naprej v spalnico. Pri vratih je slučajno stal njegov sin Tobija. Mimogredé mu skrivno pomiga z očmi. Vedel je takoj, kaj oče s tem pogledom namerava. Šel je k Markovkovu s poročilom, da je policijski nadzornik v hiši. Kaj je potem vse opravil, nam je že znano.

Kakor hitro pa sta bila gostilničar in Bebučev sama, obrne se ta kar naravnost do krčmarja:

„Kuršinski! Nekega zločinca iščem, ki v Vaši hiši stanuje. Še nočoj ga moram imeti, in Vi mi bodete pri tem poslu pomagali.“

„Ekscelenca, Vaš ponižni sluga! Le naznanite, katerega stanovalca moje hiše hočete imeti. Le njegovo ime povejte, takoj ga pokažem.“

To bi bilo generala lahko spravilo v zadrego. Ni vedel ne imena, ne stanú, ne s čim se hudo-delnik prav za prav pečá. Pa na to je bil pripravljen.

„Oni, katerega jaz iščem, je moje velikosti. Včasih zapušča Vašo hišo v generalski uniformi. Kakor jaz sedaj, je on sinoči prišel v Vašo hišo in do sedaj je še ni zapustil, torej mora še tū bivati.“

bilo uporno, ali omiki sovražno, ampak jedino zato, ker si ni prenašati upalo tolikih bremen, dasi ne trdimo še s tem, da bi se bile zahtevale palače od njega, kakor bi to lahko rekli o kojih drugih okrajih, iz dōbe poprejšnje, ko je še vse s soparom delalo za šolo, od liberalcev vsiljeno ljudstvu.

Bremena šolstva postala so ljudstvom neznosna, a napovedovani blagostan v duševnem oziru je pa čisto izostal. Omika ljudstva se je povzdignila le toliko, da nekaj odstotkov vojaških novincev več čitati zna in pisati. Toda vsak vé, da se s tem ponašati nikakor ne smé sedanja šola, pač pa večja pazljivost dotičnih šolskih oblasti in večkrat občutljive šolske kazni dotičnih, ki niso redno pošiljali v šolo svojih otrok. Nekateri listi vedó veliko govoriti o tem, kako pogubonosno bi bilo za našo vojsko, ko bi se novi šolski načrt vsprejel, dasi s tem čisto nič stvarnega ne povedó. Ali niso bili naše dežele sinovi čvrsti in hrabri junaki tudi takrat, ko se še niso šolali toliko, da so ponosni bili na nje ne le dotični poveljniki sami, ampak tudi stariši in vsa domovina? Toda pustimo to, povedati smo le hoteli, kako abotno je enako govoričenje!

Modérni „šomašter“ se sicer vedno ponaša s tem, kako je napredovalo človeštvo po njem. Toda učitelji srednjih šol vedno tožijo o tem, kako slabo je pripravljena mladina, ko stopi čez srednje-šolski prag. Kje je tedaj tista vzvišena šolska omika? Od kod pa tudi vedno upitje ravno od strani sedanjih šolskih mogotcev, naj se ustanové nove pokorilne hiše za nepoboljšljivo mladino, naj se vpelje zopet leskovka v šolo, ako ni surovost in neotesanost ravno med njo vedno hujša vzlic tolikim šolskim troškom? Toda kje je tisti blaženi sad nove šole? Ne pride nam nikakor na misel, da bi nameravali pripisovati vse izgrede in surovosti današnje mladine ravno modérni šoli. So tudi drugi faktorji, ki sodelujejo pri tem, to pa naravnost povemo, da nam nikakor ni všeč poskušeno dokazovanje, kakor da bi nova šola bila povzdignila omiko ljudstva. Raje se sklicujemo na izrek znanega Kaiserfelda: „Sedanja šola v resnici več stane, kakor stori.“

Kako strašilo je pa cerkveno sonadzorstvo? Saj tukaj se ne more iti za drugo, kakor zato, da imajo krščanski stariši zagotovilo, da se ne bo nahajalo po šolah, kjer se bodo vzgojevali njihovi otroci in poučevali, nič takega ne po šolskih sobah, ne pri učiteljih, ne pri šolskih pripomočkih, oziroma knjigah, in ne pri nadzornikih itd. kaj sličenega, kar bi jih begati utegnilo v verskem oziru, kakor se je to žalibog le čestokrat dogodilo do zdaj.

In kaj hoče beseda „decentralizacija“ šol drugega reči, kakor to, da se imajo šole po posameznih okrajih in deželah uravnati tako, kakor zahtevajo posamezne potrebščine dežel in okrajev?

To bi bil novi načrt šolske postave ob kratkem. Mi nečemo s tem nikakor trditi, da ga hočemo na vsak način nespremenjenega. Vse to prepuščamo dotičnim krogom, ki bodo najbolje vedeli kako in kaj je storiti. Nismo tedaj popolno za ta ali oni način šolskega načrta, kakošen mora biti, pač pa smo na

„Ekscelenca, vse mogoče! Samo meni prizanesite! Imam štiri stranke v hiši, in ker imam dovolj opravka z gostilno, pač ne vem, kedaj kak stanovalce zapušča mojo hišo in ob kateri uri se zopet vrača. Če so tudi večna vrata zaklenjena, lahko si vsak pomaga, ker ima vsak svoj ključ od velikih vrat.“

„Pa vendar veste, katerega Vaših stanovalcev jaz menim.“

„Oprostite ekscelenca! ravno tega ne vem. Do sedaj še nisem videl nobenega svojih hišnih prebivalcev v takem plašči hoditi. To je obleka častnikov carske vojne, in častnik ne stanuje v moji hiši.“

Bebučev ostro pogleda krčmarja. Spoznal je, da mu nekaj prikriva in da ga hoče zadržavati.

„Kuršinski! mene ne spravite v zadrego z Vašimi odgovori. Glejte, da ne bom primoran Vas pri tej priči kot sumljivega meščana spraviti v ječo! Vi veste, katerega človeka jaz iščem. Ako mi takoj ne poveste, tudi prav! Zaprem vašo hišo z gostilno vred, ter sam osobno preiščem vse kote. Jaz sem gotov, da ta človek še sedaj v vaši hiši stanuje, torej, ako Vam je prostost ljuba, povejte!“

(Dalje prih.)

vso moč za to in smo prepričani, da bodo naši vzori prej ali kesneje zmagali: „Verska šola mora priti.“ Kar bi si tukaj želeli, ne da bi svoje nazore vsiljevali komu, jedino je to, da bi se v novi šolski načrt tudi kako zagotovilo materinega jezika vsprejelo, na katerega podlagi naj bi se vravnale ljudske šole, ker si le tako obetamo od šole zaželjenega vspeha. Sklicevanje na § 19 državnih osnovnih zakonov nam v tem oziru ne zadostuje, skušnja nas uči, da nekatere avtonomne dežele utegnejo biti naši narodnosti krivične, kjer tudi naš rod živi, in ste nam vera in narodnost sveti, ker smo prepričani, da le tam se vera plodonosno razcvitati more, kjer se tudi narodnosti ne godi krivica.

—cki.

Deželni zbor kranjski.

(Nadaljevanje sedemnajste [zadnje] seje dne 23. januarija.)

(Dalje in konec.)

Potem se prične posebna obravnava, pri kateri poročevalec omenja posameznih prememb, in se paragrafi 1 do 30 sprejmó brez ugovora in brez premembe.

Pri § 31 pa predlaga, naj se v 2. in 3. pa 6. točki vtakne dosedanja določba, po kateri imajo najvišji davkoplačevalci virilen glas v cestnem odboru. Poročevalec se vjema s temi premembami, ki pri glasovanji tudi obveljajo. Ravno tako predlaga, naj načelnika ne imenuje deželni odbor, ampak naj ga izbere odbor sam.

Pri glasovanji pa ta predlog ne obvelja in se sprejme dotični odstavek po nasvetu odsekov. Tudi drugi odstavki obveljajo brez premembe.

Paragrafi 32 do 42 obveljajo brez premembe in brez ugovora, ravno tako naslov zakona in člena I. in II.

Pri zakonu o uvrstitvi deželnih cest se oglasi poslanec Dežman in v načrtu pogreša več cest; dr. Bleiweis pa priporoča prošnjo vrhniške občine za uvrstitev ceste od Vrhniške do Borovnice med deželne ceste in priporoča deželnemu odboru, naj pretresa, bi li ne bilo mogoče to cesto drugo leto uvrstiti med deželne ceste. Sicer pa meni, da se je preveč cest sprejelo med deželne ceste, ker so nekatere jako malega pomena.

Poročevalec Detela predlaga, naj se v 1. oddelku izpušče beseda „po zakonu z dne 2. aprila 1866, št. 6 dež. zak., za vojvodino Kranjsko“. Ta predlog obvelja. Potem se potrdijo številke 1 do 16 brez premembe. V številki 17 se pa štilistično nekatere besede prestavijo.

Pri številki 18 predlaga poslanec Dežman, naj se izpušči cesta od Rakeka čez Unec do tržaške državne ceste, češ, da bi bolj pristalo sprejeti cesto iz Planine do Rakeka.

Poslanec Kavčič povdarja važnost ceste z Rakeka čez Unec, po kateri se veliko reči prevažava in je zlasti potrebna, kedar planinska dolina pride pod vodo.

Dežman še odgovarja, da pač iz Kočevja, Ribnice in Čubra merijo na Rakek, da bi pa še dlje rinili, mu ni znano. Poročevalec Detela odgovarja, da se je ta cesta sprejela vsled prošnje okrajno-cestnega odbora, ki je s tem rešena. Št. 18 potem obvelja brez premembe, ravno tako štev. 19, 20, 21 in 22. §§ 2, 3 in 4 obveljajo nespremenjeno brez ugovora, naslov in uvod.

Zadnja točka je bil zakon za devajoč napravo javnih neerarnih cest, ki je vsled ravnokar sprejetega zakona postal nepotreben, in o katerem se po predlogu upravnega odseka prestopi na dnevni red.

S tem je bil dnevni red rešen in predsedstvo zopet prevzame deželni glavar grof Thurn, ter govori:

Slavna zbornica!

Predno peto sesijo deželnega zbora sklenem, usojam se Vam, preblagorodni gospod deželni predsednik, najtoplejšo zahvalo izreči, ker ste neprenehoma z besedo in dejanjem deželno-zborske obravnave blagovolili dobrohotno in krepko podpirati.

Vam pa, čestiti gospodje poslanci, zahvaljujem se, da ste vse deželno-zborske zadeve previdno, vestno in umestno rešili. Posebno se še zahvaljujem tistim gospodom poslancem, kateri so bili udje raznih odsekov, za njih marljivo, uspešno in neutrudljivo delovanje.

Leto, v katero smo ravno stopili, je, kakor za celo Avstrijo, tudi za našo ožjo domovino

redke pomenljivosti. Praznovali bodemo štiridesetletnico preslavnega vladanja našega blagodušnega premilostljivega vladarja.

Bog daj, da bi ne bilo sovražnika, kateri bi kalil mir Avstrije, da bodo mogli njeni narodi brez motenja svoja patrijotična lojalna čutila skazovati. Čez 500 let je kranjska dežela v neločljivi tesni zvezi z Najvišjo habsburško rodovino. Blizo štirideset let uživamo milost in ljubezen presvetlega cesarja. Zvestoba dežele kranjske je bila pa tudi zmirom neomahljiva kot skala in čisto svetla, kakor solnce na nebu. Pač se skuša v novejših časih z besedo in pisanjem deželo kranjsko skruniti, toda mi smo preverjeni, da naš prepravični in premodri vladar tako deželi sovražno postopanje za obrekovanje spoznava in tudi obsoja.

V spomin na vladno štiridesetletnico sklenil je visoki deželni zbor tekom leta svečano otvoriti novo zgrajeni muzej „Rudolfinum“ in najponižneje naprositi Nj. Visokost preljubljenega cesarjeviča Rudolfa in Nj. Visokost cesaričinjo Štefanijo, da se v večjo proslavo vdeležita te slavnosti. Cesarski hiši zvesto udani deželi izpolnila se bo najsrčnejša želja, ako bo mogla Nj. Visokosti najponižneje pozdraviti pri tej priliki na domačih tleh, najsrčneje izraziti svojo udanost in ljubezen.

Slava! našemu presvetlemu cesarju Francu Jožefu.

Med govorom so se razlegali večkrat živahni dobro-klici, zlasti ko je omenjal štiridesetletnice cesarjeve in udanosti naše dežele ter zavračal dotična natolcevanja, ki jih cesar gotovo ne verjame. Na koncu pa so doneli krepki slava- in živio-klici po dvorani.

Gosp. deželni predsednik baron Winkler se zahvaljuje za skazano mu zaupanje in pripoznava marljivo in složno delovanje obeh strank in omenja važnih vladnih predlog, ki jih je zbor sprejel, namreč zdravstveni in ribarski zakon. Posebno se pa še zahvaljuje za izraze čistega rodoljubja in zveste udanosti do cesarja in presvetle njegove rodovine, ki se je razodevala v sklepih in izjavah deželnega zbora.

Konečno v imenu deželnega zbora g. dr. Poklukar omenja, da so zahvali g. deželnemu predsedniku gotovo vsi iz srca pritrdili. Ali enaka zahvala gre vodstvu deželnega zbora, deželnemu glavarju, oziroma tudi njegovemu namestniku, ki je skrbelo za lepi red, in kateremu se je zahvaljevati za dobre vspehe. Zlasti pa gre g. glavarju še posebna zahvala, ker je, dasi bolan, vendar-le prihajal k sejam. (Dobro! dobro!)

Deželni glavar se za to zahvali zboru in ob 9. uri zvečer sklene sejo in letošnje zasedanje. Poslovlja se drug od drugega, zapuščé gg. poslanci dvorano.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. februarija.

Notranje dežele.

„N. F. P.“ je poizvedela, da je neki avstrijski kardinal poročal papežu o *Liechtensteinovem postavnem načrtu*. Kardinal je bajé zatrjeval nasproti sv. Očetu, da vlada ni sovražna načrtu, marveč bo ostala v tem oziru popolnoma nevtralna. Za nekoje določbe načrta, na primer za ono, po koji je prepuščena starišem pravica nadzorovanja, da se vzgojajo njihovi otroci v verskem duhu, osigurana je večina državnih poslancev. Papež je čestital avstrijskim škofom in Liechtensteinovemu klubu.

Poljski klub je sklenil glasovati za nespremenjeno postavbo gledé davka na sladkor, in to v nadi, da bodo tudi Čehi oddali složno svoje glasove za davek na špirit.

Zoper glasovitega *Schönererja* vložilo je državno pravdníštvo zatožbo zaradi javnega hujskanja.

Kako postopa madjarska vlada zoper *Hrvatsko*, kaže nam nastopni dogodek. Komunikacijski minister odbil je prošnjo nekega Hrvata, ki je prosil za službo poštnega uradnika, in to zaradi tega, ker ni razumel madjarščine.

Pražki nadškof, grof Schönborn, posvetoval se je minuli teden na svojem povratku iz Rima z graškim škofom Zwergerjem o novem škofovskem posvetovanji, ki naj bi se vršilo v Pragi.

Predsednik *orožnemu odseku*, grof Kinsky, povabil je odsekovne člane za danes, da bodo pregledali neko novo predloženo vojaško puško.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. sprejel je predvčerajšnjim v avdijenci odposlaništvo katoliškega društva za socialne in gospodarske uke; vodnika deputaciji sta bila škof lausanneski, msgr. Mermillod, in tajnik propagande, msgr. Jakobini. Navzoči so bili med drugimi knez Löwenstein, grofa Pergen in Kuefstein, baron Reding i. dr. Msgr. Mermillod je prečital adresi. Papež je pohvalil v svojem odgovoru smoter katoliškega društva ter pozivljaj člane, naj vstrajno nadaljujejo delovanje, kojega namen je jako koristen in se tudi vjema z njegovimi nazori, ker vidi, kako potrebno je, da se Vatikan neprestano peča s tem resnim predmetom, kojega rešitev je najti edino le v katoliških vědab.

Pri drugem letnem zborovanju **srbskega** društva sv. Save, ki se je vršilo dne 29. januarja v Kragujevci, izvoljeni so bili v odbor sami naprednjaki in radikali — prodrli ni niti eden liberalac. Navzoč je bil tudi Garašanin. Radikali in naprednjaci volili so složno. Predsednikom imenovan je bil zopet vseučilišni profesor Nikolajević, podpredsednikom bivši minister Garašaninovega kabineta, Bogičević.

Dne 29. januarja priredil je **bolgarski** knez Ferdinand častnikom plovdivske posadke velik banket, kojega so se vdeležili tudi mati prinčeva, spremstvo njegovo in ministri. Čule so se razne napitnice prospehu domovine. Zvečer je obiskal Ferdinand gledališko predstavo, koja se je vršila na korist ubogim inozemcem. — Predvčerajšnjim jutraj ob 7. uri odpotoval je princ s posebnim vlakom v spremstvu svojih vojaških pribočnikov in ministrov v Radno Mehalo in Staro Dajoro. — „Svoboda“ piše: „Navdušeni sprejem v Plovdivu dokaže naj evropskim diplomatom in vrednikom, da se ne bodo ločili Bolgari od svojega kneza vzlic raznim premetenim nakanam. Ločiti se od kneza je toliko, kakor zapustiti Bolgarijo, zaničevati samega sebe. Tacih Bolgarov ne pozna več naša domovina. Volja in želja ruskega carja pri nas ni vredna več dveh par. Knezu se Bolgari ne bodo nikedar odpovedali, ker je odločen in požrtvovalen. Ravno nasprotno, mi prosimo velesile, naj ga nam pripoznajo kot „hospodara“.

Rusija je zaupno prašala večje vojaške založnike, posebno one v Besarabiji, v kolikem časi bi mogli v najnujnejšem slučaju izročiti vladi gotovo število predmetov za vojaško opravo in živež. Ob enem pa jim je naznanila, da tega še ne potrebuje sedaj.

Nemški državni zbor izročil je postavbo zoper socialiste posebnemu odseku. Kardorff je govoril v imenu državne stranke zoper prognanstvo. Windhorst je naznanil, da se bodo predlagale pri odsekovem posvetovanji olajšave, ako bi se te zavrgle, glasoval bo eden del centra za dveletno podaljšanje, drugi del pa za popolno razveljavo zakona. — Dr. Mackenzie je pregledal z nova bolezen prestolonaslednikovega. Pokazalo se je pri tem, da se je vnetje v grlu zmanjšalo in da je usahnila otekline. Profesor Virchow je konstatoval vsled strokovnjaške preiskave, da v poslanem mu koščku zbolelega hrustanca prestolonaslednikovega ni nobene vznemirja-joče snovi. Iz vsega se kaže, da cesarjevič nima raka, marveč da se mu je le vnel krljev hrustanec.

V zadnji seji **francoskega** senata razpravljaj je Beranger potrebne preosnove gledé jetnišnic, in tukaj je navedel podatke, ki bi prav lahko spravili deželne očete v velike skrbi. Tekom 50 let povišalo se je število hudodelnikov, ki so bili obsojeni v ječo, od 41.000 na 127.000, torej se je več ko potrojilo; odstotni postavek zločincev, ki so se povrnil k hudodelstvu, poskočil je od 38 na 48, oni težkih hudodelnikov od 28 na 43. Francija ima 382 jetnišnic, ki nikakor ne zadostujejo niti številu kaznjencev, niti zahtevam nove dōbe. Minister Sarrieu raztolmačil je to okoliščino takó, da so kaznilnice večinoma na deželi, kjer ljudstvo raje gradi šole, nego daje svoj denar za hudodelnike. — Da smo prav imeli, ko smo trdili, da hoče ministerstvo namješčenje Seine-prefekta v pariški mestni palači le zavleči in da si ne upa odločno postopati zoper mestni svēt, potrjuje nam vest, po koji se bo razpravljala ta zadeva v zbornici še le potem, ko bo rešen državni proračun. Kako se tako rekoč boji ministerstvo mestni svēt, kaže nam tudi nastopna dogodbica. Mestni očetje sklenili so v svoji probu-jeni modrosti, da se ne sme več poučevati verouk v kolegiji „Rollin“. Zaradi tega pa hoče ogromno število starišev vzeti svoje otroke iz tega zavoda ter jih izročiti drugim učilnicam, v kojih se ne zane-marja verstvo. Da odvrne to nevarnost od kolegija „Rollin“, šel je nadzorovalni odbor tega zavoda k naučenemu ministru Faye-u ter ga prosil, naj zapovē, da se sicer zatvori kapelica zavoda, da je pa dovoljeno hoditi gojencem v sosedno cerkev, da tam opravljajo svoje verske dolžnosti. Tū glej, minister se jim ni upal dati najmanjše obljube v tem oziru. — Načelnik desničarjev, baron Mackau, zavračal je v svojem nedavnem govoru priporočilo predsednika Carnota nasproti proračunskemu odseku, naj republikanci složno postopajo proti skupnemu sovraž-niku — desnici. S temi besedami predbacival je predsednik desničarjem, da so revolucionarji; Mackau pa je naglašal, da jih ni nikedar vodila čisto negativna opozicija in da so branili razna mi-nisterstva propadov, dokler so to mogli storiti brez

kvari za svoja načela. Sploh pa bodo prihodnje vo-litve že pokazale, koliko zaupanja ima narod do gospodarstva sedanje večine, kajti desničarji dobili bodo v kratkem vladno krmilo v roke, in takrat bodo delovali za blagor domovine ne gledé na to, da se bodo morali pokoriti za grehe svojih prednikov.

„Tribuna“ je poizvedela, da bo **italijansko** ministerstvo v kratkem predložilo načrt kot dostavek in popravek k proračunu vojnega ministra. Zahte-valo se bo neki nadaljnih 20 milijonov, ki se bodo razdelili na razne točke vojnega proračuna. Med temi določila se bo skoraj gotovo tudi svota za bojne priprave v Afriki.

„Agenzia Stefani“ dobila je dne 29. januarja iz Massave nastopno poročilo: **Abesinski** neguš odposlal je bajē rasa Mihaela proti jugu, ker se boji nevarnosti s strani kralja Menelika in iz Sudana. Z ostalo vojno rasa Mihaela in s posadko v Galassiji pomaknil se je do Gundeta, od koder lahko od-potuje proti Massavi, ali severno proti Kerenu ali zapadno proti Kassali.

Izvirni dopisi.

S turjaških hribov, 25. januarja. (Pogled v Gorotan. — Redki posli. — Sneg.) Vrli „Slovenec“ je že večkrat v uvodnih člankih, dopisih ali krajših noticah kazal na neznosni položaj koroških Slovencev. Jaz iz lastne skušnje jako dobro poznam vse odnošaje na Koroškem, tudi mnogo oseb, katere dobro ali manj dobro, več ali manj merodajno vplivajo na javno mnenje. — Vseskozi vrlo in hvalevredno se naši slovenski poslanci po-tegujejo za pravo svojih bratov na Koroškem. A kaj je uspeh njih blagih naporov? — Difficile est satyram non scribere. — Izvrstni govori naših poslancev so — glasovi upijočega v puščavi, skoro bi rekel, labudovo petje za koroške Slovence. Tužna mi majka! Tū mi leži pismo prijatelja s Koroškega in številka „Mira“.

30. oktobra ustanovila se je na Ziljski Bistrici družba sv. Cirila in Metoda. Hajd, to je pretreslo drob in obisti nemškim zagriznjencem in liberaluhom. Žveplo in ogenj brujejo nasprotniki na uboge na-rodne duhovnike in lajke. „Freie Stimmen“ in beljaški časnik „Deutsche Allgemeine Ztg.“ razlijó svoj žolč. Več o tej nemški oholosti in surovosti ni mogoče tū pisati! — Pred seboj imam pa tudi poziv na naročbo časnika „Deutsche Ztg.“ (Dunaj) in tū berem: „Der schwere Kampf, der uns Deutschen in Oesterreich für die Vertheidigung unserer heiligsten nationalen Güter und für die Erhaltung mühevoll errungener Geistesfreiheit aufgenöthigt ist“ itd. Primerite spredaj navedeno s temi frazami! Blitzblau in Berlinerblau!!

Mnogo se dandanes o poslih (hlapeh in deklah) toži, kako prvi mezde po krēmah zapravljajo, druge pa vse za gizdavo obleko potrošijo. Žalostno, da je res takó! Toliko bolj človekoljuba veselí, ako poizvé kako že redko izjemo. Tako n. pr. služi v hiši vrle gospodinje in krēmariče v Krvavih Pečéh, po do-mače Pečnice (sedaj že sin gospodar), J. Bambič kot hlapec 43, njegov sovrstnik pa 33 let. Redka prikazen, ter javnega priznanja vredna!

Nu, h koncu pa še kaj o vremenu. Že 16. okt. smo imeli 36 cm. visok sneg; a zopet je naglo izginil. 25. oktober nam pokloni 17 cm. visok sneg; a tudi tega „smo se odkrižali“ ter par lepih, solnč-natih dni zrlí prirodo brez snežene halje. A danes imamo snega, da smo skoraj ločeni od sveta.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 31. januarja.

Predseduje župan g. Grasselli, navzočih je bilo 21 mestnih odbornikov. Overovateljema zapis-nika današnje seje imenuje g. župan mestna od-bornika dr. Bleiweisa viteza Trsteni-škega in J. Hribarja. Župan naznaní, da je sl. Mohorjeva družba naznanila mestni občini ne-nadomestno izgubo nje ustanovnika msgr. Andreja Einspielerja, in da je v imenu mestnega za-stopa ljubljanskega izrazil sočutje na izgubi toliko odličnega in zaslužnega narodnjaka in domoljuba. (Splošni „dobro“-klici.)

Dalje naznanja gosp. župan, da je mesto Dubrovnik povabilo ljubljanski mestni zastop k slav-nosti povodom 300letnice slavnega pesnika Gun-

dulića, in da je v imenu mestnega zastopa če-stital občini dubrovniški na tej izredni slavnosti. (Dobro!) Mesto Opava v Šleziji je naznanilo smrt župana Roglerja. Mesto Solnograd poslalo je računski zaključek mestnega premoženja za l. 1887., kraljevo mesto Zagreb proračun za l. 1888.

O podelitvi mestne invalidske ustanove poročá v imenu pravnega in personalnega odseka mestni odbornik dr. Staré. Oglasilo se je 25 prosilcev, odsek pa nasvetuje kot najvrednejšega, da se mu podeli ustanova, Leopolda Hočevarja iz Metlike, kateremu se tudi po občnem sklepu ustanova podeli.

Mestni odbornik cesarski svētnik g. Murnik poročá ob uvēdenji takš za ženitovanjske oglasnice in nasvetuje v imenu pravnega in personalnega od-seka, naj se določi za vsako po mestnem magistratu izdano ženitovanjsko oglasnico taksa 5 gld.; ti do-hodki naj se stekajo v ubožno blagajnico ljublj-an-skega mesta.

Mestni odbornik g. dr. Tavčar se protivi temu nasvetu. Njemu se zdí, da je taka taksa umestna le za kmečke občine, ker je na kmetih premoženje primeroma enoličnejše razdeljeno. V Ljubljani pa bi se godila delavcem velika krivica, ko bi morali plačevati po 5 gld. za ženitovanjske oglasnice. Ker ubožni zaklad ne bo mnogo pri-dobil od tega, k večjemu 300 do 400 gld., in bi nova taksa marsikateremu zabranila ženitev in ni-kakor ne ovirala nezakonskih otrok, nasvetuje go-vornik, da se odkloni predlog. Istega mnenja je tudi mestni odbornik dr. Bleiweis vitez Trsteniški, ker bo denarni vspeh le malen-kosten, stvar sama pa odijozna. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Odbor „Marijine bratovščine“) se je včera j konstituiral. Predsednik društvu je postal g. Karol Lahajner, hišni posestnik in magistratni urad-nik; podpredsedništvo je prevzel g. Mihael Pakič, trgovec in mestni odbornik; blagajnik bode g. Gašp. Ahčín, hišni posestnik, in tajnik gosp. Mihael Jeločnik. Letnino udov bode dne 2., 3. in 4. t. m. sprejemal novi predstojnik g. Lahajner v svoji hiši Florijanske ulice št. 7.

(Mesto mestnega fizika) imelo bi se popolniti v včerašnji seji mestnega zbora ljubljanskega. Ker se je g. dr. Krsnik, kateri je bil za to mesto nasvetovan, brzojavno izjavil, da ne sprejme službe fizika mesta ljubljanskega, moralo se je imenovanje mestnega fizika zopet odložiti.

(„Dom in Svet-a“) upravništvo naznanja, da zaradi nekega zadržka ni bilo mogoče takoj 20. pr. m. razposlati dovolj iztisov. Zato naj blagovoljno po-trpijo nekateri g. naročniki in oni, ki so ga želeli na ogled. Odslej bode možno vsem postreči.

(Osepnice.) 30. m. m. zboleli so za osepnici: 1 moški, 2 ženski, 6 otrok. Ozdraveli so: 2 moška, 2 ženski, 1 otrok. Umrli 1 otrok. Bolnih je 191 oseb.

(Severno gos) vjeli so minolo sredo na ledu vrbskega jezera, kjer so jo takorekoč izpulili vranam iz krempljev, ki so jo bile napale. Priletela je vsled hude zime z daljnega severa, kjer edino še živi na starem kakor novem svetu. Mnogo jih je na Grün-landiji in na Spitzbergih. Po Koroškem je ta ptič silno redka prikazen.

(Zakasnili) so se dne 29. t. m. iz Trsta sledeči vlaki zaradi zametov: kurir št. 1 za 7 ur; poštni vlak št. 9 za 4½ ure; poštni vlak št. 7 za 1 uro. Pred vlakom št. 9 moral je zaradi zamude iz Mari-bora na Dunaj oditi predvlak. Promet na progi Di-vača - Pulj in Hrpelje - Trst je bil včera j ustavljen.

(Snega) je te dni zlasti po Ogerskem in Hr-vatskem silno veliko palo in so morale razne že-leznice začasno promet ustaviti. Najbližnji med temi ste nam hrvatska proga Moravice-Reka, kjer se je ustavil ves promet, in pa južna železnica Šopronj-Kaniža, kjer počiva le tovarni promet. V Gorici in Rimu je padel te dni sneg, da se je kar kadilo!

(Licencovanje) žrebcev po malem Štajerji bo dne 20. februarja v Celji ob 4. uri popoldne „pri kroni“; 21. v Ptuj ob 10. uri popoldne poleg žrebčarije; v Mariboru ravno tega dne ob 3. uri popoldne pred okrajnim glavarstvom; v Marenbergu pred občinskim uradom dne 22. februarja ob 11. uri popoldne in v Omureku „pri pošti“ dne 24. februarja ob 3. uri popoldne. Gospodarji, ki imajo žrebce, naj jih pripeljejo v svojih okrajih na ogled.

(Promet) na isterskih državnih progah se je zopet odprl.

(Občina Bleiburg) na Koroškem bo vsled sklepa deželnega zbora pobirala v tekočem letu po 3 gold. od hektolitra žganih pijač. Presvetli cesar je potrdil dotično postavbo.

(Hrvatska vlada) je dovolila mestu Zagrebu posojilo 1.800.000 gold. za pokritje dolgov, vojašnico, šolo in kanalizacijo.

(Zmrznil je) J. Andraš pri Ptuji dne 26. januarija. Sedel je v neki gostilni in „jeruš“ vlekel. Domov gredočega zapustila je zavest, padel je in obležal. Zjutraj so ga trdega in mrzlega našli.

(Podpiralna zaloga slovenskih vseučilišnikov v Gradci) je izdala sedmo svoje poročilo, iz katerega posnamemo naslednje. Prošenj za podporo je bilo vloženih 84, 78 se je dovolila podpora v skupnem znesku 453 gold. Glavnica znaša 6600 gold. Dohodkov je bilo 1089 gold. 52 kr. Darovali so: Deželni zbor kranjski 200 gold., deželni zbor štajerski 150 gold., celjska posojilnica 50 gold., poslanec M. Vošnjak 15 gold., posojilnica ljubljanske okolice 10 gold., Andr. Komel pl. Sočebarski 10 gold., dr. Gvidon Srebre v Brežicah 10 gold., dr. Fr. Žizek v Gradci 6 gold., Andr. Einspieler v Celovci 5 gold., F. Hmelak v Lokavci 5 gold., Iv. Hribar v Ljubljani 5 gold., dr. B. Ipavc v Gradci 5 gold., Janko Kersnik na Brdu 5 gold., Julij pl. Kleinmayr 5 gold., Klodič vitez Sabladoski 5 gold., dr. Greg. Krek v Gradci 5 gold., Franc S. Pirc v Št. Pavlu 5 gold., dr. Prus v Konjicah 5 gold., dr. Muršec v Gradci 3 gold., ravnatelj Bradaška v Gradci 1 gold., Val. Krisper v Radečah 10 gold. Odbor izraža vsem podpornikom in predsedniku g. dr. Greg. Kreku najtoplejše zahvalo.

Telegrami.

Dunaj, 1. februarija. Državni zbor: Vlada predloži načrt postave gledé prometa z živimi predmeti. Klun predlaga naj se vravnajo plače semeniških profesorjev. Sprejme se predlog obrtnega odseka, naj se njemu odkazani načrt postave v preprečenje pijančevanja izroči gospodarskemu odseku. Potem specijalno posvetovanje o davku na sladkor.

Berolin, 31. januarija. Zvezni svet je sprejel posojilo za vojaške namene. Predloga se je izročila danes državnemu zboru.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
31. 7. u. zjut.	730-6	- 7-2	sl. svzh.	sneg	6-10
31. 2. u. pop.	725-9	- 4-8	"	del. jasno	sneg
9. u. zveč.	726-3	- 8-2	"		

Po dnevu je snežilo, zvečer se je zjasnilo. Srednja temperatura -6-7° C., za 5-6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

1. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	80 " 15 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	93 " — "
Akcije avstr.-ogorske banke	868 " — "
Kreditne akcije	269 " 20 "
London	126 " 60 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 01 1/2 "
Cesaraki cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 15 "

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe novega poslopja za petrazredno ljudsko šolo v Črnomlju vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 20. februarija 1888

ob 10. uri zjutraj pred ces. kralj. okrajnim šolskim svetom v Črnomlju. Vse delo cenjeno je na 25.804 gld.

Za licitacijo vložiti je treba 5% vadij, katerega mora prevzemnik ali precej ali pa pri prvem izplačilnem obroku kot kavecijo na 10% povikšati. Postavno napravljeni in pravočasno vloženi oferti se bodo tudi sprejemali. Stavbeni načrti, proračuni in licitacijski pogoji leže pri podpisnem c. kr. okr. šolskem svetu vsakteremu na ogled.

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlju
dne 29. januarija 1888. (1)

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Prošnja in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si priporočati se prečstiti duhovščini in slavnemu občinstvu za

vezanje knjig,

kot: Missale Romanum, brevirjev, časopisov, društvenih, uradnih, molitvenih in šolskih knjig; dalje pisateljem in založnikom za elegantno vezanje in broširanje vsakovrstnih knjig. Prevzemam jih tudi v varstvo, prodajo, razpošiljatev in založništvo. Galanterijska in kartonažna dela izvršujem v baržunu in svili.

Pišli zaslužki so me prisilili, da se obrnem tem potom do p. n. občinstva.

V nadeji obilnih naročil priporočam se najodličnejšim spoštovanjem

Franjo Dežman, (1)

knjigovez v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.

Gospodinje!

Kupujte premog edino-le v za-
pečatenih vrečah — (2)

J. Klauer,

trgovec „pri voglu“

v Ljubljani (pred škofijo)

prodaja priznано pravi

brinjevec

liter po 1 gld. 40 kr. in se priporoča
za obilno naročbo. (3)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnatе barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (25)

Cenike na zahtevanje.

Dijak

se sprejme pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri poštenih, blizu šol stanujoči obitelji.

Natančneje se izve v prodajalnici gospe Ane Hofbauerjeve, gledališke ulice. (1)

Hiša

št. 96 v Tržiči (na Gorenjskem)

se prodaja iz proste roke ali odda v najem za več let.

Hiša stoji sredi trga na najlepšem in najbolj obiskovanem prostoru, ima jako pripraven in širok vhod, v pritličji ob levi in desni po dve veliki sobi, dve kleti, kuhinjo, dve shrambi, široko in dolgo dvorišče, pet magazinov, perilnico, zahod, lopo za vozove, dva velika prostora za spravljane raznih predmetov, vodnjak z najboljšo studenčnico, napeljeno s hriba Kokovnice, ki se odteka iz kamenitega bazena v dveh strugah, poleg lep, velik in obokan hlev za 60 konj, potem majhen hlevič za štiri govedi, v podstrešji je prostora za 4—500 stotov sena, drvarnica, zidan pod s štirimi okni na vrt, pod streho njegovo se spravi lahko 300 stotov slame; iz poda se more napraviti najlepše poletno stanovanje. Pod temi zgradbami je prostorna klet kot shramba za zelenjavo čez zimo. Jako velik vrt sega do potoka Bistrice.

V prvem nadstropji: veža, na desni in levi po dve lepi, veliki in visoki sobi, vsaka z dvema oknom na trg, kuhinja, shramba, prednja izba; na drugi strani proti prehodu pet lepih sob in zahod.

V drugem nadstropji isto tako, kakor v prvem. Na podstrešji dajo se napraviti najlepša stanovanja za služabnike.

Strešno tramovje je jako trdno in so strehe krite z najboljšo opeko.

V prvem in drugem nadstropji sta na dvorišče lepa, velika in železna prehoda.

Tudi je dobiti nekaj sto hektolitrov nepokvarjenega izvrstnega dolenjskega vina (cvička) in terana iz leta 1886 s posodami vred.

Natančneje poizvé se pri g. **Joahimu Pollaku** v Tržiči na Gorenjskem. (1)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Tržaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

**cerkvene, hišne in gostilni-
čarske oprave**

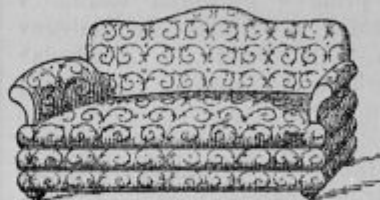
po najnižjih cenah. (10)

Cenilniki gratis in franko.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federadmatzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. (26)

Prave garantirane

voščene sveče

in

voščene zavitke

priporoča prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (10)

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (50)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 2/10 L.

" " 50 " " " 7/10 L.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik

Tisk „Katoliško Tiskarno“ v Ljubljani.